

П. Р. Славейков. Като учител по литература в сливенската мъжка гимназия, той е активист сред организаторите на тукашното гимнастическо дружество. Макар и за кратко време в Сливен, Иван П. Славейков също се включва в екипа на вестника. Написаното от него намираме в началните броеве на „Българско знаме“, впечатляващо с ерудицията и със своя образен стил. За него „нашата главна нужда днес е да поучаваме днешното изпаднало, унижено, изнурено, стъпкано, умаломощено поколение, да го повдигнем колко год(е) на по-висока степен... додето новите и по-достойни поколения да поемат делото“.¹⁰ Повод за тези съждения дава едно значимо за Сливен събитие - създаването на Народното гимнастическо стрелково дружество „Лев“ през месец февруари, а целта на автора - да се насърчат подобните прояви в цялата губерния. Тук не само се изразява отношение към подобни формирования, но се обръща внимание на нещо особено съществено - българите се доказват като способни войници и „следователно у нас има едно поне от необходимите условия за независим и силен народ“, а това качество е само част от цялостната ни народностна характеристика.¹¹

С възрожденския призив „Кръст честни и свобода златна“ /този път заимстван от черногорците/, дейците на следосвобожденска България са убедени, че започва новото време, не по-малко решаващо за съдбините на нацията. Твърде убедително звучат публикуваните декларации и наставления, свързани с предстоящата динамика в политически план, но наред с това вече се поставя и друг, особено важен въпрос: „нашите водители туй трябва да сторят, покрай материалното си приготвление, трябва да се приготвим и нравствено!“¹²

Порасналото самочувствие на „румелийците“ от Чирпан, Хасково, Ямбол, Сливен /поставен впоследствие в обсадно положение от руските власти като наказателна мярка - б.а./, дава повод за твърде големия дипломатически скандал - т.нар. „афера Шмит“. Без да се спираме на известното, можем да потвърдим, че по това време вестникът с основание прокламира тезата: народното недоволство е напълно основателно, освен това е израз на решимостта за противодействие още при първоначалните стъпки в мисията на Европейската комисия. Многобройните дописки и коментари доказват, че всеки неин административен акт се възприема от населението очевидно като нетърпимо вътрешно вмешателство.

В уводната статия на броя, свързана с положението в южнобългарските територии, Петър Иванов - един от редовните сътрудници на вестника - е убеден, че трябва да се действа - благоразумно, но същевременно категорично и неотстъпно. При тревожната перспектива /настаняването на турски гарнизони, на турска администрация тук авторът е убеден, че това неминуемо ще се отрази пагубно